

nicipi i dels voltants apareixen en els seus textos com a punts d'inspiració per a reflexions profundes. El mateix Vinyoli afirmaria, poc abans de la seva mort, l'any 1984: «El lloc important i definitiu com a centre de les meves experiències de tot ordre, poètic i vital, va ser Begur». I Begur li ha reconegut amb un seguit d'activitats en record de la seva memòria i de la seva obra.

LA CERDANYA

sandra adam

Cignes de l'estany | El 2012, l'Ajuntament de Puigcerdà va comprar una parella de cignes i els va dur a l'estany. El recompte de cignes és difícil de fer, però sembla que la repoblació no ha funcionat. Poques cries sobreviuen, ja que són víctimes dels gossos que circulen deslligats o de persones incíviques. Sembla que és una assignatura pendent per al poble poder establir una bona comunitat de cignes que visquin al nostre estany. Potser es podria fer alguna cosa per tal que els animals se sentissin protegits?

Una imatge trista és la d'un cigne que es pot veure sovint arreatat en el canal d'entrada d'aigua, on hi ha el filtre de l'aigua. L'animal està sol i no té espai. A més, la higiene és dubtosa ja que en aquest espai hi van a parar totes les fulles i la brutícia que baixa de la sèquia. Per què aquest cigne està separat dels altres? En el cas que hagi d'estar separat, no pot estar en un espai en millors condicions?

I Fira del treball a Cerdanya | El dia 15 de novembre es va celebrar la primera fira del treball organitzada des del Consell Comarcal de la Cerdanya al pavelló poliesportiu d'Alp. Els empresaris van poder posar sobre la taula les seves ofertes de treball; aquells que busquen feina van poder presentar el seu currículum i gaudir d'entrevistes en directe. Una gran iniciativa que permet a ambdues parts augmentar les possibilitats de trobar exactament allò que busquen en un treballador o en un lloc de treball.

EDUARD MASDEU

>> **El nou Hospital d'Olot i Comarcal de la Garrotxa.**

Amb aquesta primera fira no es resoldran els problemes que té la comarca per absorbir en el món del treball els joves cerdans que es formen fora d'aquí i que volen tornar i treballar segons la qualificació obtinguda. No obstant això, és un primer pas que no passa desapercebut, ja que almenys treu una bona part de les ofertes lluny del simple boca-orella. Moltes felicitats per la iniciativa a l'organització, i també a les empreses que hi han participat.

LA GARROTXA

joan sala

El nou Hospital d'Olot i Comarcal de la Garrotxa | Des del novembre passat ha entrat en funcionament el nou hospital, que finalment ha substituït el de Sant Jaume, amb 700 anys de servei, ubicat entre els carrers de Sant Rafel i Mulleres, en uns terrenys inicialment apartats del nucli de la població i ara al rovell de l'ou comercial. El nou centre hospitalari, de disseny molt agradable, està ubicat al barri del Pla de Dalt, en un bonic paratge entre

campes de conreu i boscos, amb amplis aparcaments i, sobretot, segons els entesos, amb equipaments necessaris i de qualitat, i nous serveis dels quals no es disposava. Hauria estat imperdonable que no hagués estat així en un nou complex hospitalari. La seva superfície útil triplica la que hi havia fins ara. S'ha encetat un debat sobre la possible destinació de l'antic i cèntric edifici, que gira entorn d'usos públics o semiprivats.

Recuperació d'arbres fruiters tradicionals | Ara resulta inusual trobar varietats tradicionals de fruites que anys enrere eren de consum habitual. Es venen, quasi exclusivament, les varietats comercials. No deixa de ser una raresa trobar persones que encara mantinguin en els seus horts el cultiu d'aquelles espècies plantades des de fa anys i d'un sabor exquisit. La conservació i comercialització de varietats de peres, pomes, prunes o cireres —entre les fruites més habituals—, és l'objectiu del Centre de Conservació de Plantes Cultivades de Can Jordà, gestionat pel Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, on es té cura d'unes cent trenta varietats d'arbres fruiters. L'associació Tràmec té parades en els mercats de Besalú, la Canya, Mieres i Olot, on es troben po-

mes d'unes varietats abans tradicionals, com les del ciri, reineta, cor glaçat i d'altres de gust quasi oblidat. Resulten un preuat patrimoni del país que no hem de deixar perdre.

Boscós terapèutics garrotxins | S'estan fent uns assaigs clínics de gran transcendència per a les persones que pateixen fibromiàlgia. Es tracta de demostrar els beneficis de fer, en boscos de la zona, uns exercicis de relaxació i aeròbics dirigits per professionals de l'hospital Josep Trueta en col·laboració amb la UdG i altres institucions sanitàries. L'experiència s'ha fet en dos tipus de boscos on predominen els roures; un bosc és d'arbres joves, entre tres i 35 anys, i l'altre de més de 100 anys. Han observat una disminució en la intensitat dels símptomes, de manera especial el grup que va al bosc madur. Les rouredes de la zona, doncs, a més de magnífiques tant botànicament com pictòrica, pel que sembla poden tenir altres propietats.

Noves campiones del món | No volem deixar d'esmentar que el Club Patinatge Artístic d'Olot ha aconseguit enguany, novament, un nou or mundial amb el xou *Respira*, el vuitè. Una gesta admirable.

EL GIRONÈS

Dani vivern

Sense fer mullader | Per poc que algú segueixi les meves cròniques, ja deu comptar que m'esplaiaré en una filípica sobre les inundacions del TAV. Doncs no. A averanys complerts no els calen insistències, i jo ja em vaig mullar quan tocava.

Els que també es mullaran, potser, seran els ciclistes que utilitzin el pas subterrani que s'està acabant de construir més o menys al límit entre Salt i Bescanó, i que ressegueix l'antic encreuament del tren d'Olot amb la carretera N-141, coneguda com «de la vergonya», i darrerament més arreglada. Un pas soterrat és millor que res, atès el

volum de ciclistes que creuen per allà per seguir el carril bici. Però que es calculi bé la capacitat de desguàs, o algú en sortirà enfangat. Ja es veurà.

Ara sabem que el nou pont al Ter entre Sant Ponç i Pedret no es podrà inaugurar fins a la primavera —o més tard— perquè s'han fet les coses malament. Vibra massa, no suportaria segons quin pes... Els gironins hem de mantenir el cap fred davant de tant paper mullat? Deixem-ho.

Congressos, fires i cantades | Més interès té constatar que, de l'11 al 15 d'octubre passat, l'Arxiu Municipal de Girona, en col·laboració amb altres institucions i entitats, ha organitzat el Congrés d'Arxius i Indústries Culturals, dins del qual s'ha portat a terme la II Conferència Anual d'Arxius de l'ICA (International Council on Archives), la IX Conferència Europea d'Arxius i les XIII Jornades Imatge i Recerca. El Congrés ha aconseguit que Girona fos la capital de l'arxivística mundial per uns dies, i que, una vegada més, la nostra ciutat s'hagi donat a conèixer en un nou sector de la cultura internacional.

També amb ressons a fora del país, però en un sector més artesanal, la

Fira Internacional del Cistell, a Salt, ha aconseguit convocar una cinquantena d'expositors d'aquí i de més enllà. No està gens malament per a una activitat que va començar fa pocs anys, modestament, com a aprenentatge dels treballs amb fibres vegetals. Haver-se convertit en un nou pol d'atracció anual —i d'aquesta magnitud— té el seu mèrit. Com el té, també, que una formació de músics aficionats hagi arribat als 40 anys d'actuacions tot interpretant havaneres, sardanes i repertori popular. Per la diada de Sant Narcís van celebrar-ho amb un macroconcert a les escales de la Catedral, que no van ser suficients per encabir tots els espectadors. Estem parlant del grup Terra Endins, pel qual, en tots aquests anys, han passat una quinzena de músics, la majoria de Girona ciutat.

D'imputats | I tot això que hem comentat pot quedar força desplaçat dels epicentres mediàtics pels esdeveniments que puguin —o no puguin— succeir a partir del moment en què, en un país on tenim imputats propis i estranys dia sí i dia també, les forces fartes de furtos facin el fotut favor de fer front a aquests farsants i els facin fora, que la gent ja en té l'urna plena..

>> *Fira del cistell, a Salt.*

